

Den medelmåttige golfaren

Den medelmåttige golfaren gör så gott han kan. Han rör sig med sin utrustning av blänkande klubbor och färgglada handdukar och diverse maskotliknande figurer som skyddar de större klubbarnas ömtåliga huvuden. Kring hans vandring utbreder sig ett leende, böljande landskap, smakfullt sluttande gräsytor avbrutna av väl utformade gula eller vita sandgropar som bollen kan fastna i. Landskapet genomkorsas av porlande bäckar som ringlar fram, och i en och annan damm i spelriktningen simmar intet ont anande änder. Bortom dammen ligger den ljusgröna greenen, en mjuk matta med behagfulla lutningar och en liten plåtå med det hemlighetsfulla hålet, prytt med en vajande liten flagga. Det är hit den medelmåttige golfaren hoppas att nå fram. Det är här varje skicklig golfare självsäkert placerar sitt andra slag. Det är något den medelmåttige golfaren bara kan drömma om, ty spelet är svårt och han är omgiven av medspelare och andra golfpartier som går i grupper bakom och framför, djupt upptagna av tankar om sina slag och begrundanden av bollens läge och sitt val av klubba. Golfaren är visserligen koncentrerad på det egna spelet men samtidigt medveten om och tidvis uppfylld av alla övriga inom synhåll på banan. Dessa golfande personer ger näring åt hans livliga medvetna och omedvetna fantasier.

När han kastar en blick bakåt ser han hur någon väntar på att slå sitt slag men denne bedömer att vår golfare möjligen kan vara inom räckhåll för att träffas av bollen och han tycks inta en demonstrativt väntande position genom att luta sig mot sin klubba. Den medelmåttiges fantasi upptas nu av den andres skicklighet och överlägsenhet i det ädla spelet och han tänker strax att den andre otåligt och ilsket önskar honom av banan. Han skyndar sig därför ängsligt att klippa till sin boll som missar sitt mål och rullar in i ett hinder, som just råkar vara den utbredda vita sandgropen. Golfaren skyndar dit och är nu förvissad om att bakomvarande parti skrattar åt honom samtidigt som de hånfullt kommenterar hans senfärdighet och valhänthet i slagen. Nu hittar golfaren sin boll i sandgropen och drar en lättnadens suck. Han slipper leta efter den. Men en taggig buske skymmer målet. Han känner sig lite upphet-

Baserad på en text i *Divan*, nr 3-4, 2005.

sad eftersom han tycker sig kritiskt granskad bakifrån. Den medelmåttige golfaren kan dock samla sig och får till ett lyckosamt slag ur ett svårt läge. ”Ha-ha!”, tänker han, ”nu fick dom allt se ett bra slag!” Han kastar en blick över axeln men måste besviket konstatera att de bakomvarande tittar åt helt andra håll.

Samtidigt ser han hur framförvarande parti, som är inom räckhåll för hans nästa slag, ägnar omsorg och tid åt att komma in på greenen och omständligt granskar puttlinjer och lutningar.

De tycks överhuvudtaget sakna hänsyn för att han och hans partner närmar sig. ”Vilka omständliga sölkorvar”, tänker vår golfare, ”ser dom då inte att jag står och väntar?” Han säger till sin medspelare att sådana där långsamma spelare just är den sorten som bromsar upp och förstör en behaglig golf-runda.

Den medelmåttige känner sig nu inklämd mellan de skickliga spelarna bakom sig och de usla sniglarna som aldrig blir klara där framme! Äntligen lämnar de fältet fritt och den medelmåttige förbereder sitt slag – huvudet fullt av alla åskådare runt om som nu ska ha all uppmärksamhet på honom. Han hade räknat med ett lysande inspel från sjuttiofem meter men får en felträff och den förargliga bollen stannar långt före greenen, men var så mycket för kort att den i alla fall stoppade upp före dammen. Den medelmåttige kastas mellan lättnad och besvikelse när han kommer fram till sin boll. Han är övertygad om att partiet som just skrattande lämnat greenen och gett plats för honom nedlåtande kommenterar att han inte behövt vänta för ett så mediokert slag medan han i fantasin anar hur förbannade de bakomvarande nu blivit som inte bara otåligt väntat på honom men dessutom kunnat konstatera att han bromsat upp spelet helt i onödan. Den medelmåttige känner hur glåporden haglar och skäms alltmer över all den uppståndelse han ställt till. Han skyndar nu nästan springande fram till sin vrenskande boll och skyndar sig att göra nästa slag och tycker att de bakomvarande ligger honom i ryggen. Han vågar inte titta dit och märker därför inte att bakomvarande parti just nu letar efter någon boll som gått i ett dike.

Den medelmåttige golfaren, som nu nått greenen för att putta, skyndar sig att ta ut sin puttlinje men slarvar så att han missar sin putt. Irriterad puttar han färdigt och skyndar med sin partner till nästa utslagsplats. Där väntar de framförvarande på att få slå ut och den medelmåttige väntar sig nu ampra förebråelser och blir häpen över att få höra: ”Ni verkar ju att spela så bra, vi är långsamma, så ni kanske vill gå före oss?”

Den medelmåttige golfaren förvånas åter en gång över detta fascinerande spel som han ägnar så mycken tid åt. Denna utdragna sadomasochistiska njutning!

